

DENG AKECH KUOL (2001, דרום סודן)

ציירתי חברה ובניינים על הלוח, כי אני רוצה שדרום סודן תהיה מפותחת. זה החלום שלי. זה יקרה אם נלמד, שכולנו נלמד, אנחנו הדור הצעיר יכולים לעשות את זה.

הגעתי לישראל בערך כשהייתי בן 8 ועזבתי בערך כשהייתי בן 12. גרתי בקיבוץ נוף אילות והלכתי לבית ספר יטבתה. היו לי שם הרבה חברים. ביום האחרון שלי בישראל הייתי בקיבוץ, ומישהי אחראית מהקיבוץ – רקפת, באה להפרד. אני לא זוכר שזה היה עצוב, התרגשתי מזה שכל האנשים בקיבוץ היו טובים אלי.

דרום סודן לא הייתה כמו ישראל ונשארתי שם בערך 4 שנים. החינוך שם היה מאוד שונה מהחינוך בישראל ולא הרגשתי שלימדו אותי ממש טוב ולא ממש היה חשוב להם שנבין. באתי לאוגנדה כדי ללמוד ב-2017 ואני מאוד אוהב ללמוד פה בגלל עצם הלמידה.

פליט זה מישהו שעוזב את הארץ שלו לארץ אחרת. אף פעם לא הרגשתי כפליט - לא בישראל ולא באוגנדה כי אף אחד לא הזכיר לי את זה.